

Sygn. akt: I 1 C 2279/14 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 lutego 2016 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny Sekcja d/s rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Ewa Kokowska-Kuternoga

Protokolant: sekr. sądowy Marta Bona

po rozpoznaniu w dniu 3 lutego 2016 r. w Gdyni

sprawy z powództwa W. K.

przeciwko J. A.

o zapłatę

I zasądza od pozwanego J. A. na rzecz powoda W. K. kwotę 3.430,00zł (trzy tysiące czterysta trzydzieści złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 03.04.2014r. do dnia zapłaty;

II zasądza od pozwanego J. A. na rzecz powoda W. K. kwotę 717,00 zł (siedemset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym 600,00 (sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

UZASADNIENIE

Powód W. K. wniósł pozew przeciwko J. A. domagając się od niego zapłaty kwoty 3430,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 3.4.2014 r. do dnia zapłaty i kosztami procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, iż pozwany prowadził sprawę powoda, jako pełnomocnik z wyboru, w postępowaniu cywilnym, w sprawie o sygn.: I C 1018/12 przed Sądem Rejonowym w Gdyni przeciwko (...) SA, przez co powód został zmuszony ponieść koszty opłaty od pozwu, opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz kosztów zastępstwa procesowego strony przeciwnej, albowiem z winy pozwanego wystąpił on przeciwko nie temu ubezpieczycielowi i przegrał proces, zaś pozwany należności powodowi nie zapłacił. Powód wskazał, że na dochodzoną kwotę składają się: wynagrodzenie za prowadzenie sprawy w wysokości 2400 zł, opłata od pozwu – 1013 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł – łącznie – 3430 zł

(pozew k. 6-12, 16-30).

Pozwany złożył odpowiedź na pozew, w której wniósł o oddalenie powództwa, zarzucając, że powód nie wykazał, aby pozwany swoim działaniem wyrządził mu szkodę, albowiem, sprawę prowadził B. L. (1)- pośrednik ubezpieczeniowy, a pozwany tylko otrzymał pełnomocnictwo procesowe od powoda do prowadzenia tej sprawy, nadto nie zawierał żadnej umowy z powodem

(odpowiedź na pozew k. 77-79).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W. K. łączyła z J. A. ustna umowa poparta udzieleniem pełnomocnictwa procesowego, na podstawie której J. A. prowadził jako pełnomocnik W. K. jego sprawę o sygn. akt: I C 1018/12 przed Sądem Rejonowym w Gdyni ,

która zakończyła się 26.3.2014r postanowieniem o umorzeniu postępowania i obciążeniem W. K. kosztami tego postępowania w kwocie 2400 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sprawa ta została wytoczona przez W. K. reprezentowanego przez J. A. przeciwko (...) SA w W. o zapłatę kwoty 20245, 96 zł. Opłata od pozwu wyniosła 1013 zł i została zapłacona przez Kancelarię (...) & A. . Na potrzeby tej sprawy i udzielonego w niej pełnomocnictwa procesowego Kancelaria (...) & A. wpłaciła kwotę 17 zł na konto Urzędu Miasta w G. tytułem opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa.

Pośrednikiem w zawarciu umowy oraz prowadzeniu sprawy pomiędzy stronami był B. L. (1).

Do pozwu załączono pełnomocnictwo udzielone przez W. K. J. A. do reprezentowania go w sprawie przeciwko (...) SA, dokumenty wytworzone przez (...) SA zawierające dokumentację dotyczącą umowy ubezpieczenia zawartej przez W. K. z (...) SA oraz szkody likwidowanej w ramach tego ubezpieczenia. Korespondencja w tej sprawie była prowadzona pomiędzy Sądem, pełnomocnikiem W. K. J. A., a (...) SA w W.. W piśmie procesowym z dnia 8.11.2012r- pół roku po wytoczeniu powództwa – pełnomocnik powoda w tej sprawie J. A. wniósł ,o sprecyzowanie pozwu poprzez wskazanie jako pozwanego (...) SA, zamiast (...) SA w W.. Sąd potraktował to pismo jako nowy pozew, który w konsekwencji został zwrócony , bo nie uzupełniono jego braków formalnych, a sprawę 1018/12 prowadził dalej przeciwko (...) SA w W.. Postanowieniem z dnia 15.2.2013r odmówił dopuszczenia r.pr. J. A. do udziału w sprawie ze względu na to, że nie przedłożył pełnomocnictwa procesowego do reprezentowania W. K. w tej sprawie przeciwko (...) SA w W.. Następnie postanowieniem z dnia 22.3.2013r zawiesił postępowanie ze względu na to, że powód w tej sprawie W. K. , zobowiązany do podpisania pozwu, nie wykonał tego obowiązku w określonym terminie. W tym czasie do sprawy wstąpił nowy pełnomocnik W. K., r.pr. I. D., zaś W. K. w dniu 8.3.2013r odwołał pełnomocnictwo udzielone J. A. .

W sprawie IC 532/13 o to samo tylko wytoczonej przeciwko właściwie określonemu pozwanemu, W. K. reprezentowany przez r.pr. I. D. zakończył spór ugodą pozasądową. W tej sprawie poniósł koszty w kwocie 3430 zł.

(dowód: akta I C 1018/12 , IC 532/13, tut. Sądu, zeznania świadka B. L. k. 107-108, zeznania powoda k. 132-133 na nośniku, ugodą k. 54-55).

W dniu 10.4.2014r W. K. wezwał J. A. do zapłaty kwoty 3430 zł , bezskutecznie

(dowód : wezwanie k. 60,65 dowód nadania k.61, 66, potwierdzenie odbioru k. 67)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej wymienionych dowodów z dokumentów zgromadzonych w toku postępowania, a w szczególności akt sprawy I C 1018/12 prawomocnie zakończonej przed Sądem Rejonowym w Gdyni, których prawdziwość nie była kwestionowana przez żadną ze stron, a także w oparciu o zeznania powoda i zeznania świadka B. L. (1).

Zeznania świadka B. L. (1) jako konsekwentne, logiczne i spójne z zeznaniami powoda i aktami sprawy I C 1018/12, nie budzą wątpliwości Sądu co do swej wiarygodności, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary. Oceniając zeznania świadka Sąd miał na uwadze, iż świadek był związany umowa zlecenia z pozwanym, łączyły ich wspólne interesy i podszedł z ostrożnością do składanych przez niego zeznań, jednakże świadek pytany o szczegóły okoliczności, na które był przesłuchiwany, nadal konsekwentnie i logicznie potwierdzał swoje wcześniejsze zeznania, a zatem brak było jakichkolwiek podstaw do odmowy dania im wiary.

Również zeznania powoda są w części istotnej dla rozstrzygnięcia w ocenie Sądu wiarygodne, gdyż są spójne, logiczne i znajdują potwierdzenie w zeznaniach świadka B. L. (1) i aktach sprawy IC1018/12 , zatem brak podstaw do odmowy dania im wiary.

Pozostałe dokumenty złożone w sprawie nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia, gdyż nie wnoszą do sprawy nowych istotnych okoliczności.

Kluczowym dowodem w tej sprawie są akta sprawy IC1018/12 i IC 532/13, których zawartość jednoznacznie przesądza kwestię, czy pozwany zawarł z powodem umowę zlecenia celem reprezentowania go przed sądem w sprawie przeciwko (...) SA. Otóż z tych akt wynika, że tak i skoro nie ma pisemnej umowy, należy stwierdzić, że była to umowa ustna zawarta za pośrednictwem B. L. (1). Umowa ta należy do kategorii umów nienazwanych, zaś na podstawie art. 750 k.c., jako że jest to umowa o świadczenie usług, stosuje się do niej odpowiednio przepisy o zleceniu, tj. przepisy art. 734 i następane k.c.

Stosownie do treści art. 6 k.c. ciężar dowodu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 3 października 1969 r. w sprawie o sygn. akt II PR 313/69 (OSNC 1970/9/147) na powodzie spoczywa ciężar udowodnienia faktów przemawiających za zasadnością jego roszczenia. W razie sprostania przez powoda ciężącemu na nim obowiązku – „na stronie pozwanej spoczywa ciężar udowodnienia ekscjepcji i faktów uzasadniających jej zdaniem oddalenie powództwa” (tak: wyrok SN z dnia 20 kwietnia 1982 r., I CR 79/82, Lex nr 8416).

Art. 471. Kc stanowi;” Dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.” /por. choćby wyrok s. apel. w Białymstoku z dnia 2015-06-02 w sprawie I A Ca 129/15 publ. w LEX nr 1746806: 1. Do stosunku zastępstwa prawnego, jaki powstaje na podstawie umowy pomiędzy pełnomocnikiem "z wyboru" a jego klientem, bądź na podstawie postanowienia sądu o ustanowieniu stronie pełnomocnika z urzędu, należy stosować przepisy k.c. o zleceniu, bowiem celem działania pełnomocnika nie jest uzyskanie oczekiwanego przez stronę rezultatu, ale działanie z zachowaniem należytej staranności. Niedochowanie przez pełnomocnika należytej staranności, przez co należy rozumieć postępowanie w sprawie oczywiście sprzeczne z przepisami mającymi zastosowanie albo z powszechnie aprobowanymi poglądami doktryny lub ustalonym orzecznictwem znanym przed podjęciem czynności, stanowi podstawę przewidzianej w art. 471 k.c. odpowiedzialności za nienależyte wykonanie zobowiązania; 2. Adwokat i radca prawny odpowiadają za szkodę wyrządzoną mocodawcy na skutek swoich zaniedbań i błędów prowadzących do przegrania sprawy, której wynik byłby korzystny dla strony, gdyby pełnomocnik zachował należyłą staranność ocenioną przy uwzględnieniu profesjonalnego charakteru jego działalności.”; też wyroki z dnia 2 grudnia 2004 r., V CK 297/04, LEX nr 222184; z dnia 22 listopada 2006 r., V CSK 292/06, LEX nr 1554424; z dnia 13 czerwca 2008 r., I CSK 514/07, LEX nr 637700; z dnia 4 marca 2009 r., IV CSK 441/08, LEX nr 603182; wyrok z dnia 19 grudnia 2012 r., II CSK 219/12, LEX nr 1294221/

Uregulowana w art. 471 k.c. odpowiedzialność uwarunkowana jest, poza niewykonaniem lub nienależytym wykonaniem zobowiązania na skutek okoliczności, za które dłużnik z mocy umowy lub ustawy ponosi odpowiedzialność, zaistnieniem szkody oraz związku przyczynowego pomiędzy niewykonaniem lub nienależytym wykonaniem zobowiązania na skutek okoliczności, za które dłużnik ponosi odpowiedzialność a szkodą. Z art. 471 k.c. wynika przy tym domniemanie, że niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania jest następstwem okoliczności, za które dłużnik ponosi odpowiedzialność. Pozwany musi zatem wykazać, że nie można mu przypisać winy umyślnej lub nieumyślnej za niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania. Powód winien zaś wykazać szkodę i związek przyczynowy pomiędzy niewykonaniem lub nienależytym wykonaniem zobowiązania a szkodą, powód winien udowodnić, że gdyby pozwany należycie wykonał zobowiązanie, to on nie doznałby szkody.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się jednolicie, że adwokat i radca prawny odpowiadają za szkodę wyrządzoną mocodawcy na skutek swoich zaniedbań i błędów prowadzących do przegrania sprawy, której wynik byłby korzystny dla strony, gdyby pełnomocnik zachował należyłą staranność ocenioną przy uwzględnieniu profesjonalnego charakteru jego działalności

Strona domagająca się od pełnomocnika odszkodowania za przegranie procesu winna zatem wykazać, że przy dochowaniu przez pełnomocnika należytej staranności miałyby duże szanse na wygranie sprawy (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 kwietnia 2013 r., V CSK 210/12, R.)

Pozwany kwestionował fakt, iż łączyła go z powodem wskazana umowa oraz wynikające z niej obowiązki. Jednakże fakt udzielenia pełnomocnictwa procesowego mu przez powoda, a także pisma procesowe składane w sprawie IC 1018/12 podpisywane przez r.pr. J. A. , dowód opłaty od pozwu i pełnomocnictwa świadczą o tym, że umowa została zawarta, nawet jeśli poszczególne czynności np. uiszczenie opłaty w sądzie, nadanie pisma, przygotowanie projektu pisma, nadanie przesyłki-wykonywali współpracownicy pełnomocnika, to on podpisywał się pod dokumentami i tym samym brał na siebie odpowiedzialność za należyte wykonanie umowy. Bezspornym w sprawie jest, że pozew został wytoczony przez pozwanego w imieniu powoda przeciwko innej osobie, niż załączone do pozwu dokumenty , łącznie z pełnomocnictwem -by wskazywały; z winy pozwanego sprawa ta toczyła się nadal-nie cofnął powództwa, kiedy zorientował się w sytuacji jeszcze przed wyznaczeniem posiedzenia, mógłby wtedy chociaż odzyskać połowę opłaty od pozwu. Wykonał inną czynność procesowa bardziej ryzykowna – zmianę pozwanego – sąd nie przyjął tego.

W niniejszej sprawie powód domagał się zasądzenia od pozwanego kwoty 3430 zł na podstawie zawartej z pozwanym umowy o świadczenie usług prawnych w zakresie odszkodowania odpowiadającego poniesionym kosztom postępowania zasądzonym od powoda z winy pozwanego w sprawie cywilnej wytoczonej przez pozwanego przeciwko niewłaściwej osobie.

W niniejszej sprawie powód jako dowód na poparcie swoich żądań wskazał akta sprawy tut. Sądu IC 1018/12 i IC 532/13 zaś pozwany konsekwentnie kwestionował fakt , że zawierał umowę z powodem i podkreślał ,że nie ma podstaw do zapłacenia przez niego za wyrządzoną przez niego szkodę, albowiem takiej szkody nie wyrządził, nigdy nie widział powoda i z nim nie rozmawiał. Oprócz takich oświadczeń pozwany nie przedstawił żadnych dowodów na poparcie swoich twierdzeń. Te twierdzenia pozwanego są całkowicie sprzeczne z treścią akt IC 1018/12, IC 532/13 i zeznaniami świadka L. i powoda . Sąd uznał, że nie ma potrzeby słuchania pozwanego w charakterze strony ze względu na fakt, że pozwany od początku twierdził, że nie ma nic w tej sprawie do powiedzenia, bo nie zna powoda i nie zawierał z nim umowy, a akta sądowe obu spraw zawierają dokumenty , które w sposób niekwestionowany przesądzają fakt, czy pozwany był, czy nie był pełnomocnikiem powoda.

Wskazać należy, iż ciężar dowodu w niniejszej sprawie został przesunięty na stronę pozwaną, która w ocenie Sądu nie sprostала obowiązkowi udowodnienia swoich twierdzeń uzasadniających oddalenie powództwa, zaś twierdzenia te były konsekwentnie kwestionowane przez powoda.

Sąd zważył ponadto, na podstawie wiedzy i doświadczenia życiowego oraz mając na uwadze fakt, iż pozwany jest radcą prawnym z wieloletnią praktyką zawodową, że podpisanie pełnomocnictwa jest jednoznaczne z przyjęciem sprawy i pociąga za sobą obowiązki, których niewykonanie lub nienależyte wykonanie powoduje odpowiedzialność z art. 471 kc. A określenie strony w pozwie inaczej niż to wynika z dokumentów załączonych do akt i treści pełnomocnictwa jest zwykłym niechlujstwem. Pozwany nie wykazał, że nienależyte wykonanie przez niego zobowiązania było następstwem okoliczności, za które nie ponosi on odpowiedzialności.

Jest oczywistym, że gdyby powództwo zostało od razu wytoczone przeciwko właściwie określonym ubezpieczycielowi, powód nie musiałby płacić kwoty 3430 zł w tej sprawie, a nawet miał prawo sądzić, że co najmniej odzyska w/w koszty od strony pozwanej. A tak, musiał wytaczać inną sprawę, opłacając pozew i koszty zastępstwa procesowego oraz opłatę od pełnomocnictwa w sprawie IC 532/13.

Żądanie powoda zapłaty kwoty 3430 zł jest zasadne jako odszkodowanie strat poniesionych w sprawie IC 1018/12 z tytułu wynagrodzenia za prowadzenie sprawy w wysokości 2400 zł - zgodnie z § 2 ust. 1 oraz § 6 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (t.j. Dz. U. z 2013 r., poz. 490). ,opłata od pozwu– 1013 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł – łącznie – 3430 zł.

Podsumowując powyższe rozważania, Sąd na mocy art. 471k.c. w zw. z art. 750 k.c. zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3430 zł wraz z odsetkami od dnia 3.4.2014r tj. od chwili uprawomocnienia się postanowienia o umorzeniu postępowania w sprawie IC 1018/12 zgodnie z treścią art. 481 kc.

Konsekwencją przegrania sprawy przez pozwanego jest obciążenie go kosztami tego postępowania zgodnie z treści art. 98 kpc w wz. z art. 108 kpc . Na ustaloną kwotę kosztów postępowania składają się kwota 100 zł opłaty od pozwu, kwota 17 zł opłaty od pełnomocnictwa, kwota 600 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika powoda radcy prawnego zgodnie z § 2 ust. 1 oraz § 6 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (t.j. Dz. U. z 2013 r., poz. 490).

ZARZĄDZENIE

1. odnotować w kontrolce „uz”,
2. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć wnioskodawcy ,
3. akta z wpływem lub za 20 dni.